

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a Mgr. Ing. Petra Šuránka v právní věci

žalobců:

a) město Kralupy nad Vltavou,
se sídlem Palackého náměstí 1, Kralupy nad Vltavou,

b) město Mělník,
se sídlem náměstí Míru 1, Mělník,

oba zastoupeni Mgr. Jiřím Nezhybou,
advokátem se sídlem Údolní 33, Brno,

proti
žalovanému:

Ministerstvo zemědělství,
se sídlem Těšnov 17, Praha,

za účasti

osob zúčastněných na řízení: **1. obec Nová Ves,** se sídlem Nová Ves 154, okres Mělník,
2. obec Chvatěruby, se sídlem Chvatěruby 230,
3. obec Kly, se sídlem Záboří 275, Kly,
4. obec Vojkovice, se sídlem Vojkovice 137, okres Mělník,
5. obec Hostín u Vojkovic, se sídlem Hostín u Vojkovic 80,
6. obec Zlončice, se sídlem Zlončice 40,
7. obec Dolní Beřkovice, se sídlem Klášterní 110, Dolní Beřkovice,

všechny zastoupeny Mgr. Jiřím Nezhybou,
advokátem se sídlem Údolní 33, Brno,

8. Povodí Vltavy, státní podnik, se sídlem Holečkova 8, Praha,

9. obec Nelahozeves, se sídlem Školní 3, Nelahozeves,

10. obec Podolí I, se sídlem Podolí I 61,

11. obec Husinec, se sídlem U Radnice 64, Husinec, okres Praha-východ,

12. obec Slabčice, se sídlem Slabčice 53,

13. obec Temešvár, se sídlem Temešvár 45,

14. obec Kožlí, se sídlem Kožlí 25, okres Písek,

15. město Jetětice, se sídlem Jetětice 122,

16. obec Zvíkovské Podhradí, se sídlem Zvíkovské Podhradí 25,
17. obec Oslov, se sídlem Oslov 86,
18. obec Ostrovec, se sídlem Ostrovec 100,
19. obec Vráž, se sídlem Vráž 8, okres Písek,
20. obec Albrechtice nad Vltavou, se sídlem Albrechtice nad Vltavou 79,
21. obec Varvažov, se sídlem Varvažov 13,
22. obec Olešná, se sídlem Olešná 14, okres Písek,
23. obec Nevězice, se sídlem Nevězice 80,
24. obec Orlík nad Vltavou, se sídlem Orlík nad Vltavou 28,
25. obec Čížová, se sídlem Čížová 79,
26. obec Kučeř, se sídlem Kučeř 35,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2015, č. j. 51682/2015-MZE-15111, sp. zn. 59VH28901/2015-15111,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou, doručenou Městskému soudu v Praze dne 9. 2. 2016 a usnesením ze dne 10. 8. 2016, č. j. 8 A 24/2016-149, postoupenou místně příslušnému Krajskému soudu v Praze, podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jejich odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 29. 6. 2015, č. j. 046058/2015/KUSK, sp. zn. SZ_046058/2015/KUSK/110 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdil. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně schválil manipulační řád vodního díla *Manipulační řád vodního díla Orlík na výřnamném vodním toku Vltava v ř. km 144,650* (dále jen „manipulační řád“).
2. Žalobci v úvodu žaloby ke své aktivní procesní legitimaci uvádí, že jsou obcemi nacházejícími se po proudu Vltavy pod vodní nádrží Orlík. Podoba manipulačního řádu vodní nádrže Orlík může zásadně ovlivnit území žalobců (resp. vodohospodářskou situaci a životní prostředí v něm), protože má vliv na míru, jakou je zasáhnou případné povodně. O tom svědčí neblahé zkušenosti žalobců ze záplav v letech 2002 a 2013. Je tedy dotčeno právo žalobců na samosprávu a jsou aktivně procesně legitimováni k tomu, aby proti napadenému rozhodnutí brojili žalobou.
3. Žalobci nejprve namítají, že v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí byla porušena jejich procesní práva. Přestože byli účastníky řízení, nedostali možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dne 7. 4. 2015 oznámil správní orgán I. stupně účastníkům zahájení vodoprávního řízení a vyzval je k uplatnění připomínek v třicetidenní lhůtě. Studie zpracovaná ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu* z prosince 2014, která byla podkladem pro manipulační řád (ten na ni dokonce ve svém textu výslovně odkazuje – viz jeho str. 17, část C.1.1), nebyla součástí správního spisu a žalobcům nebylo umožněno se s ní seznámit, přestože o to správní orgán I. stupně žádali. Tato studie přitom srovnává sedm variant zvětšení retenčního prostoru ve vodní

nádrži Orlick, což je pro prvostupňové i napadené rozhodnutí stěžejní. Tato studie však byla (i přes snahu žalobců získat ji i jinak) zveřejněna až dne 25. 6. 2015. Podáním ze dne 26. 6. 2015 žalobci požádali, aby se k ní mohli vyjádřit ve lhůtě dalších 30 dnů. Správní orgán I. stupně však už dne 29. 6. 2015 vydal prvostupňové rozhodnutí, aniž účastníky vyzval k seznámení s podklady. Tím byly popřeny judikatorní požadavky na řádné seznámení účastníků s podklady ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 9 Azs 59/2014-45, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36), takže nebylo možné dostat povinnosti zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ve smyslu § 3 správního řádu. Žalobci také nesouhlasí s žalovaným, který příslušnou odvolací námitku vypořádal tak, že předmětná studie vůbec nebyla podkladem pro rozhodnutí, a tudíž ani součástí správního spisu. To je však podle žalobců závěr nesprávný, neboť právě na základě této studie ČVUT (resp. na ni navazující studie *Vodohospodářské řešení nádrže Orlick* z února 2015) dospěla osoba zúčastněná na řízení 8. ke konkrétní hodnotě objemu, o který lze retenční prostor vodní nádrže Orlick navýšit. Žalobci uzavírají, že svým postupem zatížily správní orgány své řízení těžkou vadou.

4. Dále žalobci namítají, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nepřezkoumatelná. Není v nich totiž nijak zdůvodněno, proč došlo k navýšení retenčního prostoru vodní nádrže Orlick z původních 62,072 milionů m³ právě na 93,422 milionů m³, ačkoli odborné posudky (zejména *Odborný posudek průběhu povodně 06/2013 v Kralupech nad Vltavou s návrhem opatření pro snížení negativních účinků příští velké povodně na Vltavě a Zákolanském potoce*) doporučovaly navýšení až na 120 milionů m³. Správní orgány argumentovaly, že zvětšení retenčního prostoru by mohlo kolidovat s ostatními funkcemi vodního díla, např. s provozem vltavské vodní cesty nebo výrobou elektrické energie. Ze studie *Vodohospodářské řešení nádrže Orlick* však plyne, že při zvoleném zvýšení na 93,422 milionů m³ je vliv na jiné funkce vodního díla zcela nevýznamný. Pak ovšem není jasné, jaká větší velikost retenčního prostoru je ještě možná, aby byli žalobci ochráněni před povodní a současně byly zabezpečeny ostatní funkce vodního díla (byť při jejich vyšším než nevýznamném ovlivnění). Žalovaný na tuto odvolací námitku reagoval tak, že řízení o schválení manipulačního řádu je řízením o žádosti, a proto se správní orgán I. stupně správně zabýval pouze takovou velikostí retenčního prostoru, kterou osoba zúčastněná na řízení navrhla, protože nebyl oprávněn žádost měnit ani rozhodovat nad její rámec, a to ani za předpokladu, že by jiné než navržené řešení bylo snad vhodnější. S tímto názorem se však žalobci neztotožňují, neboť mají za to, že úkolem správních orgánů je také přezkoumání toho, zda je řešení navrhované žadatelem vhodné, tím spíše pokud jeho vhodnost zpochybňují ostatní účastníci řízení, jejichž práva mohou být dotčena (srov. rozsudek NSS ze dne 9. 7. 2009, č. j. 5 As 82/2008-107). To se pojí s povinností správních orgánů zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, šetřit oprávněné zájmy dotčených osob, postupovat v souladu s veřejným zájmem a zvolit řešení odpovídající individuálním okolnostem případu. Je třeba také vzít v úvahu, že žalobci sami manipulační řád navrhnout nemohou, a své představy o jeho parametrech tedy mohou prezentovat pouze v podobě vyjádření k návrhu osoby zúčastněné na řízení 8. Pokud správní orgán na námitky účastníků konkrétně nereagoval a neuvedl úvahy, které jej vedly ke stanovení právě takového, a nikoli jiného retenčního prostoru, zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti. Ostatně v již zmiňovaném rozsudku ze dne 9. 7. 2009, č. j. 5 As 82/2008-107, NSS připomněl, že při rozhodování o manipulačním řádu vodního díla nemůže správní orgán rezignovat na svou rozhodovací pravomoc a do rozhodnutí bez dalšího převzít stanoviska žadatele (vlastníka či provozovatele vodního díla).
5. Žalobci dále namítají, že v manipulačním řádu není zmíněna existence protipovodňového opatření – mobilních hliníkových hradítek, která mají vliv na velikost odtoku z nádrže, a tedy i úroveň hladiny vody. V důsledku toho obsluha vodní nádrže nebude vědět, jaké kroky má učinit, dojde-li k překročení maximální projektované hladiny. Tuto námitku, kterou žalobci vznesli již v průběhu řízení, vypořádaly správní orgány tak, že pokyny k instalaci hradítek jsou obsaženy v provozním řádu. Provozní a manipulační řád spolu však nejsou nijak provázány.

Ostatně, s provozním řádem se žalobci nemohli seznámit, neboť jim nebyl (ani na žádost) poskytnut s tím, že by jeho zveřejněním byla zvýšena míra rizika ohrožení vodní nádrže Orlík (posléze z něj získali jen dílčí výňatky). Podle žalobců patří pokyny k manipulaci s hradítky jakožto s protipovodňovým opatřením do manipulačního řádu s ohledem na § 2 odst. 1 písm. e) bod 1 vyhlášky č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 216/2011 Sb.“). Hradítka totiž slouží k manipulaci s vodou a k lepšímu hospodaření s ní v nádrži, a jsou tudíž vodním dílem ve smyslu § 55 odst. 1 písm. d) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). Žalobci nesouhlasí se správními orgány, že hradítka slouží k ochraně před povodněmi a nejde o vodní díla sloužící k nakládání s vodami. Hradítka ve skutečnosti mají vliv na množství vody zadržené v nádrži a na průtok vody. Že jde o vodní dílo, potvrzuje i správní praxe, neboť o stavbách obsahujících hradítka se nerozhoduje ve stavebním, nýbrž ve vodoprávním řízení.

6. Dále žalobci namítají, že manipulační řád trpí zásadní vadou, neboť neobsahuje pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, zejména při takové povodni, která by ohrozila bezpečnost a stabilitu vodního díla. Jediný pokyn pro případy, kdy voda dosáhne 353,6 m n. m. (tj. meze horního ochranného ovladatelného prostoru), je „*manipulovat tak, aby voda dále nestoupala*“. Překročení této hranice přitom není nijak nemožné (naposledy k tomu došlo v roce 2002, a to dokonce o 1,5 metru), proto by podle žalobců bylo na místě pokyny konkretizovat. To plyne i z § 2 odst. 1 písm. e) bodu 1 vyhlášky č. 216/2011 Sb. Žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že v takové situaci je nádrž neovladatelná (vodou v podstatě nelze manipulovat), a nelze tak stanovit jednoznačné postupy; dále odkázal na jiné dokumenty, které mají tuto problematiku upravovat. S tím žalobci nesouhlasí. V první řadě mobilní hliníková hradítka vzdouvají hladinu vody v nádrži i po překročení maximální projektované hladiny, za druhé taková pravidla do manipulačního řádu patří.
7. Konečně žalobci namítají, že nebylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí ve vztahu k hliníkovým hradítkům, která dokážou v případě povodně zadržet až 30 milionů m³ vody. Zařízení určená k akumulaci vody, jestliže její objem přesahuje 10 milionů m³, toto posouzení vyžadují – srov. příloha č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění účinném do 31. 10. 2017 (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“), kategorie I bod 1.4. Požadované posouzení však neproběhlo, a proto správní orgán I. stupně neměl vůbec manipulační řád vydat. Vodoprávní řízení je totiž tzv. navazujícím řízením, a pokud předtím neproběhlo zjišťovací řízení, byl manipulační řád vydán v rozporu se zákonem.
8. Žalovaný ve vyjádření úvodem uvedl, že žalobci se v řízení, které předcházelo podání žaloby, jakož i v žalobě samotné domáhají zvětšení retenčního prostoru vodní nádrže Orlík. Takový požadavek je však v zásadním rozporu s povahou řízení o schválení manipulačního řádu. Právo podat tuto žádost měla pouze osoba zúčastněná na řízení 8., přičemž rozsah žádosti je určující pro to, jak mohou správní orgány rozhodnout. Ani přes námitky žalobců nemohou žádosti vyhovět ve větším rozsahu, než jak předmět řízení vymezil vlastník vodního díla. Je ostatně otázkou, zda vůbec mohou být žalobci ve svých právech negativně dotčeni rozhodnutím, z něhož mají prospěch (manipulační řád zvětšuje retenční prostor), pokud se domáhají toliko vydání rozhodnutí, z něhož by měli prospěch ještě větší (požadují zvětšení retenčního prostoru více, než žádal vlastník vodního díla).
9. K námitce žalobců, že jim nebylo umožněno seznámit se se všemi podklady pro vydání rozhodnutí, uvádí žalovaný, že je třeba odlišit podklady pro vydání rozhodnutí (které musí být součástí správního spisu a žalobcům musí být umožněno seznámení s nimi) a podklady pro zpracování návrhu na změnu manipulačního řádu (ty součástí správního spisu být nemusí). Studie ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu* představuje komplexní posouzení soustavy vodních děl Vltavské kaskády, kterou si osoba zúčastněná na řízení 8. dala zpracovat bez návaznosti na konkrétní správní řízení. Netýká se tedy předmětu

tohoto řízení. Byla však podkladem pro studii ČVUT *Vodobospodářské řešení nádrže Orlik*, která se předmětu řízení týká a která byla předložena spolu se žádostí o změnu manipulačního řádu, žalobci se s ní seznámili a nijak ji nezpochybnili. Zmínka o prvé uvedené studii v textu manipulačního řádu z ní nečiní podklad pro vydání rozhodnutí.

10. Ani svou obecnou povinnost seznámit účastníky řízení s podklady pro vydání rozhodnutí žalovaný neporušil. Dne 7. 4. 2015 oznámil správní orgán I. stupně účastníkům zahájení vodoprávního řízení. Součástí oznámení byl i seznam podkladů pro vydání rozhodnutí. Správní orgán I. stupně současně stanovil lhůtu, do kdy se mohou účastníci seznámit s podklady a vyjádřit se k nim. Od té doby správní orgán I. stupně správní spis o žádné podklady nedoplňoval a přibýly do něj jen námitky některých účastníků. Pokud žalobci svá práva nehájili a do správního spisu nenahlédli, nemohou to vytykat správním orgánům. Ostatně platí, že i pokud by správní orgán I. stupně pochybil, je třeba zkoumat, zda bylo toto pochybení způsobitelné zasáhnout do práv žalobců (srov. např. rozsudek NSS ze dne 15. 6. 2011, č. j. 2 As 60/2011-101). Žalovaný v napadeném rozhodnutí shledal pochybení v tom, že správní orgán I. stupně neseznámil účastníky s podklady těsně před vydáním rozhodnutí, avšak účastníci byli písemností ze dne 7. 4. 2015 informováni, že po uplynutí lhůty k podání námitek bude vydáno rozhodnutí. Zásah do práv žalobců tedy nebyl takový, aby si vyžádal zrušení prvostupňového rozhodnutí. Žalobci totiž namítali porušení § 36 odst. 3 správního řádu pouze ve vztahu ke studii ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu*, která nebyla podkladem pro vydání rozhodnutí a jejíž podstatný obsah byl navíc součástí studie ČVUT *Vodobospodářské řešení nádrže Orlik*, která součástí správního spisu byla. Jde-li o tvrzení žalobců, že dne 26. 6. 2015 vložili do správního spisu podání, jímž se domáhali prodloužení lhůty pro vyjádření se k podkladům, tato písemnost součástí správního spisu není a žalovaný se o ní dozvěděl až z žaloby. Na úkon, který vůči němu nebyl řádně učiněn, nemohl správní orgán I. stupně nijak reagovat.
11. K námitce, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné v otázce velikosti retenčního prostoru, žalovaný uvádí, že byť rozhodoval jen v rozsahu podané žádosti, touto otázkou se přezkoumatelně zabýval, a to s ohledem na zachování všech dalších účelů vodní nádrže (tím není jen protipovodňová ochrana obcí po proudu Vltavy). Řada účastníků řízení s požadovaným zvýšením objemu retenčního prostoru nesouhlasila, protože měli za to, že ohrozí plavební, hydroelektrické nebo rekreační podmínky pro ostatní uživatele. Zájem žalobců na zvýšení retenčního prostoru, s nímž nevyhnutelně souvisí snížení vodní hladiny v nádrži, je jen jejich parciálním zájmem. Zajištění konsenzu všech uživatelů vodní nádrže nelze přenášet do správního řízení o žádosti o schválení manipulačního řádu. Žalovaný nepokládá argumentaci rozsudkem NSS ze dne 9. 7. 2009, č. j. 5 As 82/2008-107, za příléhavou, neboť NSS v něm zdůraznil pouze požadavek vypořádat se s námitkami ostatních účastníků, vůbec se nevyjadřoval k oprávnění správních orgánů rozhodnout nad rámec podané žádosti tak, aby vyhověl požadavkům účastníků odlišných od žadatele. Lze tak uzavřít, že správní orgány obou stupňů se k námitkám žalobců vyjádřily, včetně odborného posudku Ing. Jakoubka prověřujícího studii ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu*, to však nemohlo nic změnit na skutečnosti, že vlastník vodního díla o žalobci požadované navýšení retenčního prostoru na 120 milionů m³ nepožádal.
12. K námitce, že v manipulačním řádu není zahrnuta úprava protipovodňových opatření – mobilních hliníkových hradítek, žalovaný odkazuje na str. 9 napadeného rozhodnutí, kde totožnou odvolací námitku vypořádal. Nad rámec toho uvádí, že nikdy netvrdil, že hradítka nejsou vodním dílem, ale pouze to, že nejsou vodním dílem sloužícím k nakládání s vodami, a proto na ně nelze vydat povolení ve smyslu § 8 vodního zákona ke vzdouvání a akumulaci povrchových vod. Hradítka pouze usměrňují proudění vod, sama vodu nevzdouvají a rozhodně nezvyšují množství vody zachycené v přehradě o desítky milionů metrů krychlových. Naopak slouží k usměrnění vody tak, aby chránila vstupy a servisní přístupy ke stavbě hráze. Předmětem

řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, není zkoumání toho, kdy byla hradítka povolena a v jakém dokumentu jsou upravena.

13. K námitce, že v manipulačním řádu chybí pokyny pro manipulaci s vodou, žalovaný uvádí, že ji rovněž vypořádal na stranách 9 – 11 napadeného rozhodnutí, na něž odkazuje. Vlastník vodního díla je povinen vytvořit několik dokumentů (mimo manipulačního řádu také provozní řád a dokumentaci k technickobezpečnostnímu dohledu), jejichž obsah je stanoven právními předpisy; údaje v jednotlivých dokumentech obsažené se liší a nikoli každý z nich obsahuje všechny. Konkrétně žalobcům vadí, že není v manipulačním řádu stanovena mezní bezpečná hladina vodního díla; ta je však stanovena ČSN 75 2935.
14. Konečně k námitce žalobců, že v případě protipovodňových hradítek chybí stanovisko EIA, upozorňuje žalovaný, že byla uplatněna až v žalobě, a proto se k ní správní orgány dosud nemohly vyjádřit. Nepokládá ji však za relevantní. Řízení o schválení změny manipulačního řádu není navazujícím řízením k řízení o povolení protipovodňových opatření ve smyslu § 2 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jelikož se v něm nepovoluje umístění nebo realizace posuzovaného záměru.
15. Žalobci v replice s argumentací žalovaného nesouhlasí. Zejména se neztotožňují s jeho pojetím řízení o povolení změny manipulačního řádu tak, že je vymezení jeho předmětu plně v kompetenci žadatele. Pokud by totiž žalobci sice mohli uplatnit v řízení námitky, ale správní orgány by je nebyly oprávněny zohlednit, institut jejich účastenství by se zcela vyprázdnil. Přitom právě v rámci správního řízení, nedošlo-li předtím ke konsensu, mohou správní orgány zvážit zájmy všech dotčených osob a zvolit vhodné kompromisní řešení (v dané věci určit optimální velikost retenčního prostoru). Na to však správní orgány rezignovaly.
16. Žalovaný v duplice opětovně zpochybnil aktivní procesní legitimaci žalobců, neboť nemá za to, že by tvrdili zásah do svých veřejných subjektivních práv. Tvrdí pouze, že jim stav nastolený napadeným rozhodnutím nevyhovuje, přestože představuje z hlediska velikosti retenčního prostoru podstatné zlepšení úrovně protipovodňové ochrany. Že vodní nádrž Orlick momentálně nesplňuje podmínky stanovené ČSN 75 2935, je pro posuzované řízení bez významu.
17. Žalobci v triplice navrhli výslech soudního znalce Ing. Martina Jakoubka, který je autorem znaleckých posudků přiložených k žalobě. V řízení je totiž třeba zodpovědět otázky, k jejichž posouzení je třeba odborných znalostí, zejm. jde-li o povahu mobilních hliníkových hradítek a jejich vliv na objem retenčního prostoru vodního díla.
18. Osoby zúčastněné na řízení 1. – 7. a 9. podporují žalobce a navrhují zrušení napadeného rozhodnutí. Osoby zúčastněné na řízení 8. a 12. – 24. podporují žalovaného a navrhují zamítnutí žaloby. Osoby zúčastněné na řízení 10. a 11. neuvedly, že by podporovaly některého účastníka řízení. Žádná z osob zúčastněných na řízení neuvedla ve svém vyjádření žádnou pro věc podstatnou okolnost.
19. Při jednání účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích. Soud provedl důkaz odborným vyjádřením Ing. Martina Jakoubka ze dne 5. 2. 2016 k protipovodňovým opatřením na hrázi vodního díla Orlick a odborným posudkem a připomínkami k expertize *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu* zpracovaným v říjnu 2015 Ing. Martinem Jakoubkem.
20. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 19. 3. 2015 požádala osoba zúčastněná na řízení 8. o schválení nového manipulačního řádu pro vodní dílo Orlick. Správní orgán I. stupně jakožto příslušný vodoprávní úřad oznámil dne 7. 4. 2015 veřejnou vyhláškou zahájení řízení ve věci schválení manipulačního řádu. Současně účastníkům sdělil, že osoba zúčastněná na řízení 8. předložila a) manipulační řád, b) formulář žádosti o jeho schválení, c) souhlasné stanovisko správce povodí a d) studii ČVUT *Vodobospodářské řešení nádrže Orlick*, podkladem pro niž byla mimo jiné studie ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády –*

parametry manipulačního řádu. Dále stručně shrnul důvody pro přijetí nového manipulačního řádu, jehož hlavní změna oproti původnímu manipulačnímu řádu z roku 2002 spočívá ve zvětšení retenčního prostoru z 62,072 na 93,422 milionů m³. Účastníkům a dotčeným orgánům stanovil třicetidenní lhůtu k uplatnění jejich připomínek, resp. závazných stanovisek, a poučil je o jejich právu seznámit se s podklady do 7. 5. 2015. Této možnosti využilo mj. Ministerstvo dopravy, které se dne 29. 4. 2015 vyjádřilo tak, že vodní nádrž Orlik je také významnou dopravní cestou; je tedy třeba zachovat minimální plavební hydrostatickou hladinu na úrovni 347,65 m n. m. V témže smyslu se dne 28. 4. 2015 vyjádřila Státní plavební správa. Dále se na výzvu vyjádřila společnost ČEZ, a. s., Vodní elektrárna Štěchovice, která poukázala na hydroelektrickou funkci vodní nádrže Orlik a požádala o stanovení maximální hltnosti turbín na 165 m³/s. Námitky uplatnili také žalobci [žalobce b) však opožděně] a spolu s nimi řada osob zúčastněných na řízení, které si nechaly zpracovat a předložily *Odborný posudek manipulačního řádu vodního díla Orlik z 02/2015 s návrhem opatření pro snížení negativních účinků příští velké povodně v Dolním Povltaví* zpracovaný soudním znalcem Ing. Martinem Jakoubkem; námitky uplatněné žalobci a osobami zúčastněnými na řízení jsou totožné. Soud z nich uvádí ty, které jsou současně žalobními body: objem retenčního prostoru je stanoven nepřekoumatelně, v manipulačním řádu nejsou nijak upravena pravidla pro manipulaci s mobilními hliníkovými hradítky, v manipulačním řádu chybí pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, manipulační řád je v rozporu s ČSN 75 2935 (neobsahuje opatření pro případ desetitisícileté povodně) a účastníci se nemohli seznámit se studií ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu.*

21. Dne 29. 6. 2015 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým navržený manipulační řád schválil. V úvodu shrnul obsah žádosti a její přílohy, okruh účastníků a podané námitky všech účastníků řízení, které následně vypořádal tak, že žádné z nich nelze vyhovět. Vypořádal také námitky vyplývající z předloženého znaleckého posudku. Soud opět rekapituluje jen vypořádání těch námitek, které souvisí s uplatněnými žalobními body. Mobilní hliníková hradítka jsou upravena v provozním řádu, jelikož se jedná jen o protipovodňové zábrany, které neslouží k manipulaci s vodou, a proto do okruhu záležitostí, které má ze zákona upravovat manipulační řád, nespádají. Důvodem, proč byl objem retenčního prostoru zvýšen právě na 93,422 milionů m³ (a nikoli na jinou hodnotu), je skutečnost, že právě o takové zvýšení osoba zúčastněná na řízení 8. požádala a podložila je příslušnou studií; řízení podle § 107 odst. 1 písm. w) vodního zákona se vede o předloženém návrhu a správní orgán dospěl k závěru, že navržená hodnota je v souladu s právními předpisy. Pokyny pro manipulaci s vodou pro případ překročení maximální projektované hladiny jsou v manipulačním řádu obsaženy jen stručně, protože v takové situaci je voda v nádrži již nemanipulovatelná a je třeba vycházet z dokumentů technickobezpečnostního dohledu a pokynů jeho pracovníků. Studie ČVUT *Vodobospodářské řešení nádrže Orlik* byla zpracována právě pro potřeby tohoto řízení, v řízení byla předložena a účastníci se s ní mohli seznámit; podklady pro tuto studii nejsou současně podklady řízení. Správní orgán I. stupně uzavřel, že návrh manipulačního řádu je v souladu se zájmy sledovanými vodním zákonem, veřejným zájmem i jinými právem chráněnými zájmy, a proto manipulační řád schválil.
22. Žalobci (a několik dalších osob zúčastněných na řízení) se proti prvostupňovému rozhodnutí odvolali. Namítli, že neměli možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k podkladům, velikost retenčního prostoru byla určena nepřekoumatelně, v manipulačním řádu nejsou nijak upravena pravidla pro manipulaci s mobilními hliníkovými hradítky, v manipulačním řádu chybí pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech a manipulační řád je v rozporu s technickými předpisy (zejm. ČSN 75 2935 a TNV 75 2910). Dne 10. 8. 2015 se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení 8., která navrhla, aby žalovaný odvolání zamítl.
23. Dne 9. 12. 2015 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Po stručné rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a odvolacích námitek obecně uvedl, že vodní zákon neukládá vlastníkům vodního díla povinnost zpracovat ve vztahu k vodnímu dílu jeden komplexní dokument; naopak vodní zákon počítá s tím, že dokumentů

bude vydáno několik a každý bude upravovat jiné záležitosti. Manipulační řád je technickoprovozním dokumentem obsahujícím soubor zásad a pokynů pro manipulaci s vodou k jejímu účelnému a hospodárnému využití, který nemusí být zpracován oprávněnou osobou. K námitce, že se žalobci nemohli seznámit se studií ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu*, žalovaný uvedl, že tato studie nebyla podkladem pro vydání rozhodnutí. Vznikla totiž zcela mimo jakoukoli souvislost se správním řízením, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. To platí přesto, že z této studie vyplynul závěr o maximálním objemu retenčního prostoru, s nímž se nadále pracovalo ve studii ČVUT *Vodobospodářské řešení nádrže Orlik*, která podkladem pro vydání rozhodnutí byla. Ostatně správní orgány tuto studii nebyly oprávněny po osobě zúčastněné na řízení 8. ani požadovat, protože se nejedná o podklad, jehož předložení by zákon vyžadoval. Na okraj žalovaný dodal, že od konce června 2015 byla požadovaná studie zveřejněna na webových stránkách osoby zúčastněné na řízení 8.

24. Jde-li o námitku nepřezkoumatelnosti objemu retenčního prostoru, žalovaný uvedl, že řízení o schválení manipulačního řádu je řízením návrhovým; rozhoduje se tedy o podaném návrhu. Správní orgán I. stupně tak nebyl oprávněn nad rámec podané žádosti uvažovat o zvětšení retenčního prostoru; jeho úkolem bylo pouze přezkoumat soulad podané žádosti s právními předpisy. Vodní nádrž Orlik má více funkcí, z nichž některé jsou vzájemně protichůdné. Mezi ně patří funkce zásobní (ochrana před suchem), hydroenergetická, protipovodňová, plavební a rekreační. Z žádosti a předložených podkladů je zřejmé, že osoba zúčastněná na řízení 8. navrhla manipulační řád i ve prospěch žalobců tak, aby se zvětšil objem retenčního prostoru při zachování ostatních funkcí. Další výrazné zvětšení objemu retenčního prostoru, které by narušilo ostatní funkce vodní nádrže, by ani v režimu změny manipulačního řádu nebylo možné provést. Oproti tomu závěr žalobci předloženého odborného posudku, že by bylo možné retenční prostor zvýšit až na 120 milionů m³, je odborně nepodloženou úvahou autorů posudku, která se neopírá o žádné výpočty zohledňující celou soustavu vodních děl. Nezohledňuje všechny ostatní funkce vodní nádrže a upřednostňuje jen funkci ochrannou.
25. K námitce, že v manipulačním řádu nejsou upravena pravidla pro manipulaci s mobilními hliníkovými hradítky, žalovaný uvedl, že se ztotožňuje s vypořádáním správního orgánu I. stupně. Mobilní hradítka nejsou součástí stavby vodního díla a slouží k ochraně před aktuální povodní (instalují se jen v případě rizika), nikoli k nakládání s vodami či jejich vzdouvání. Jsou upravena v provozním řádu, jehož součástí jsou podle § 3 odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 216/2011 Sb. pokyny pro provoz a obsluhu vodního díla při mimořádných situacích; nikoli v manipulačním řádu. Jde-li o námitku, že v manipulačním řádu žalobci postrádají pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, i v tomto případě žalovaný odkázal na její vypořádání v prvostupňovém rozhodnutí. V případě, že nastane neovladatelný stav, není možné jednoznačně stanovit pevné pokyny pro další postup, neboť se situace musí řešit operativně podle programu technickobezpečnostního dohledu.
26. Konečně k námitce, že je manipulační řád v rozporu s technickými normami, podotkl žalovaný, že podle zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, ve znění pozdějších předpisů, nejsou technické normy obecně závazné a povinnost se jimi v konkrétním případě řídit může vyplynout pouze z právního předpisu. Takovou povinnost vlastníku vodního díla při zpracování manipulačního řádu vyhláška č. 216/2011 Sb. (ani jiný právní předpis) nestanoví a žalobci tvrzený rozpor manipulačního řádu s těmito normami nemůže způsobit jeho nezákonnost. Na okraj žalovaný podotkl, že z manipulačního řádu plyne, že zpracovatel vycházel z normy TNV 75 2910.
27. Dále žalovaný vypořádal i námitky, které v řízení uplatnily Státní plavební správa a Ministerstvo dopravy. Uzavřel, že prvostupňové rozhodnutí je v souladu se zákonem a neshledal důvod pro jeho zrušení či změnu.

28. Soud pokládá za vhodné se nejprve vyjádřit k aktivní procesní legitimaci žalobců, kterou žalovaný opakovaně zpochybnil. Sám žalovaný však v průběhu správního řízení i ve vyjádřeních předložených soudu opakovaně odkazoval na rozsudek NSS ze dne 9. 7. 2009, č. j. 5 As 82/2008-107, v němž se konstatuje, že byť manipulační řád jiným osobám než vlastníku vodního díla žádné povinnosti neukládá, nepochybně jím mohou být dotčena práva celé řady osob. Dotčení práv žalobců, a tedy jejich účast ve správním řízení, správní orgán I. stupně ani žalovaný nezpochybnili. Stalo se to až v žalobě s poukazem na to, že nový manipulační řád je ve prospěch žalobců, neboť se jím oproti původnímu manipulačnímu řádu objem retenčního prostoru zvětšil a na splnění požadavku na ještě větší zvýšení nemají právo. Dotčení žalobců však soud nedovozuje jen z jednoho žalobního bodu, ale primárně z jejich účasti ve správním řízení a jejich tvrzení, že napadené rozhodnutí představuje zásah do jejich hmotných práv, jelikož je nezákonné; současně tvrdí, že byla porušena jejich procesní práva. To, zda jsou námitky žalobců důvodné či nikoli, však není otázkou jejich aktivní procesní legitimace, nýbrž věcného posouzení uplatněných žalobních námitek.
29. Soud dále ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž je přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
30. Soud předně poukazuje na závěry judikatury formulované ve vztahu ke schvalování manipulačních řádů vodních děl. Podle ní je manipulační řád pouze technickou směrnicí pro nakládání s vodami, která nikomu nezakládá práva ani povinnosti, přesto jí mohou být dotčena hmotná práva dotčených osob. Soudům nepřislouší posuzovat správnost stanovení jednotlivých hodnotových ukazatelů, ostatně již z povahy obsahu a náležitostí manipulačního řádu lze stěží dovodit, co by bylo předmětem přezkumu (viz rozsudek NSS ze dne 9. 7. 2009, č. j. 5 As 82/2008-107). Není na soudech, aby zasahovaly do působnosti správního orgánu v tom směru, aby hodnotily účelnost a věcnou správnost jeho závěrů, nejde-li zároveň o kritéria zákonná. Jiný postup by byl nepřipustným zasahováním moci soudní do moci výkonné (viz rozsudek NSS ze dne 31. 8. 2004, č. j. 6 A 143/2001-151).
31. Žalobci nejprve namítli, že je správní orgán I. stupně bezprostředně před vydáním prvostupňového rozhodnutí nevyzval k seznámení s podklady. Ze správního spisu soud ověřil, že dne 7. 4. 2015 správní orgán I. stupně oznámil zahájení řízení, sdělil, jaké podklady osoba zúčastněná na řízení 8. předložila společně s žádostí, stanovil třicetidenní lhůtu ode dne zveřejnění výzvy na úřední desce pro uplatnění námitek (resp. připomínek či závazných stanovisek) s tím, že poté bude vydáno rozhodnutí, a poučil účastníky o jejich právu seznámit se s podklady do 7. 5. 2015. Z této výzvy lze jednoznačně dovodit, že správní orgán I. stupně má za to, že již nyní má všechny podklady pro rozhodnutí ve věci a že hodlá vydat rozhodnutí po 7. 5. 2015. Zčásti tak lze tuto výzvu připodobnit k případu řešenému NSS v rozsudku ze dne 26. 2. 2010, č. j. 8 Afs 21/2009-243, kde správní orgán oznámil zahájení řízení, stanovil lhůtu, v níž lze činit důkazní a jiné návrhy, a rovněž následnou lhůtu, v níž se účastníci mohou seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí; taková „kombinovaná“ výzva je podle názoru NSS přijatelná. Výzva učiněná správním orgánem I. stupně v právě posuzované věci se v jednom významném aspektu podstatně odlišuje, a sice tím, že lhůta v ní stanovená pro seznámení s podklady běžela *souběžně* se lhůtou pro uplatnění námitek, a *nikoli až následně*. Tato písemnost byla na úřední desce vyvěšena dne 7. 4. 2015, posledním dnem pro uplatnění námitek tak byl čtvrtek 7. 5. 2015, tj. týž den, kdy účastníkům končila možnost seznámit se s podklady. Došlo tak k paradoxní situaci, kdy účastníci mohli své námitky uplatnit až do 7. 5. 2015, a to i např. tak, že je toho dne podali k poštovní přepravě nebo je těsně před půlnocí odeslali datovou schránkou. Jinými slovy pokud by účastník nahlížel do správního spisu v úředních hodinách správního orgánu I. stupně dne 7. 5. 2015, kdy k tomu měl poslední možnost, nemusel se při tom nezbytně seznámit s obsahem

všech včas uplatněných námitek. Podkladem pro vydání rozhodnutí přitom nejsou jen ty podklady, které žadatel předloží, nýbrž právě i tyto námitky, na něž ostatně správní orgán I. stupně v prvostupňovém rozhodnutí reagoval a polemizoval s nimi. Možnost účastníků seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí v jejich úplnosti a možnost se k nim vyjádřit je přitom podstatou § 36 odst. 3 správního řádu. Je tedy třeba uzavřít, že se správní orgán I. stupně dopustil vady řízení a žalovaný tuto vadu nezhojil.

32. Je však třeba zabývat se tím, zda byla tato vada způsobila zasáhnout do práv žalobců. Ti v žalobě obecně namítali porušení § 36 odst. 3 správního řádu, netvrdili však, že by se v důsledku postupu správního orgánu I. stupně nemohli seznámit s písemnostmi, které měly jakýkoli vliv na výrok prvostupňového či napadeného rozhodnutí. Lze tedy odkázat na rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2014, č. j. 3 As 87/2013-31, podle něž je neseznámení účastníků s podklady pro vydání rozhodnutí procesním pochybením, avšak za předpokladu, že výrok napadeného rozhodnutí není opřen o tyto důkazy a žalobci v žalobě netvrdí, že by tyto důkazy byly způsobily ovlivnit závěry žalovaného a jak, jedná se o pochybení, které nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem v odkazované věci jsou tudíž plně aplikovatelné i na právě posuzovanou věc. Po oznámení zahájení řízení žalobcům byla do spisu doplněna pouze stanoviska Ministerstva dopravy a Státní plavební správy. Dále některé obce uplatnily námitky shodného obsahu jako žalobci, přičemž se dovolávaly shodného odborného podkladu. Ani jeden z těchto podkladů rozhodnutí nebyl určující pro výsledek správního řízení, správní orgány se těmito podklady zabývaly jen z toho důvodu, aby se vypořádaly s podklady rozhodnutí, nikoliv proto, aby o ně opřely svůj závěr o souladu manipulačního řádu s právními předpisy. Ani žalobci se těmito podklady rozhodnutí nedovolávají. Soud uzavírá, že uvedené pochybení žalovaného není natolik intenzivní, aby bylo potřebné přistoupit ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť nevedlo ke zkrácení práv žalobců na jejich procesních právech a nemělo žádný vliv na výrok rozhodnutí.
33. Dále žalobci v souvislosti s podklady pro vydání rozhodnutí namítají, že jejich součástí nebyla studie ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu*. Je to přitom právě tato studie, která dává odpověď na otázku, proč osoba zúčastněná na řízení 8. zvolila v navrženém manipulačním řádu takovou, a nikoli jinou velikost retenčního prostoru; obsahuje totiž srovnání sedmi různých variant velikosti retenčního prostoru a jejich vliv na jednotlivé funkce vodní nádrže. V manipulačním řádu se také na tuto studii přímo odkazuje (str. 17, část C.1.1). Žalovaný naopak tvrdí, že tato studie nebyla podkladem pro vydání rozhodnutí, a proto součástí správního spisu být nemusela. Soud k tomu uvádí, že náležitosti žádosti o schválení manipulačního řádu vodního díla byly v rozhodné době upraveny vyhláškou č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávního úřadu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 432/2001 Sb.“).
34. Podle § 11q vyhlášky č. 432/2001 Sb. je žadatel povinen spolu se žádostí předložit:
- a) manipulační řád
 - b) stanovisko správce povodí k předkládanému manipulačnímu řádu,
 - c) vyjádření příslušného správce vodního toku k předkládanému manipulačnímu řádu, pokud se jedná o manipulační řád vodního díla souvisejícího s tímto vodním tokem,
 - d) rozhodnutí, stanoviska, vyjádření, souhlasy, posouzení, popřípadě jiná opatření dotčených orgánů týkající se dané věci, pokud to po žadateli vyžadují zvláštní právní předpisy,
 - e) doklad, jímž prokáže vlastnické nebo jiné právo k vodnímu dílu, nelze-li toto právo ověřit v katastru nemovitostí, a doklad o tom, že je oprávněným podle § 8 odst. 2 vodního zákona k nakládání s vodami s vodním dílem souvisejícím nebo mu oprávněný umožnil výkon svého povolení, pokud bylo povolení vydáno jiné osobě.
35. Z citovaného ustanovení příslušné vyhlášky plyne, že žadatel nemusí k žádosti přikládat studie, které by zdůvodňovaly obsah manipulačního řádu. Pokud tedy osoba zúčastněná na řízení 8.

k žádosti přiložila studii ČVUT *Vodobospodářské řešení nádrže Orlik*, jedná se čistě o její rozhodnutí, motivované patrně snahou v řízení prokázat, že změna manipulačního řádu spočívající ve zvětšení retenčního prostoru je odborně podložena a nikoli jen nahodilá a že i po této změně budou v přijatelném rozsahu plněny ostatní funkce vodní nádrže. Z tohoto rozhodnutí a ani z citované vyhlášky nelze dovodit povinnost osoby zúčastněné na řízení 8. dokládat další odborné studie, které určitým způsobem souvisí s vodním dílem. Tím pádem neměl ani správní orgán I. stupně právo předložení studie ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu* po osobě zúčastněné na řízení 8. vyžadovat (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky), a to ani v situaci, kdy se s touto studií chtěli ostatní účastníci řízení seznámit. Skutečnost, že žalobci požadovaná studie nebyla součástí správního spisu, nepředstavuje nezákonnost. Žalobci se domáhali zpřístupnění studie ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu*, aby ověřili, zda navržený manipulační plán odpovídá z jejich pohledu nejlepší variantě. Žalobci v tomto ohledu vychází z nesprávného předpokladu, že předmětem řízení o schválení manipulačního řádu je vyvažování jednotlivých kolidujících zájmů a hledání nejpříjemnějšího kompromisu, tedy že ke schválení předložený manipulační řádu je pouze formální podmínkou zahájení řízení, jehož další průběh se od obsahu žádosti odpoutává. Jak soud podrobněji odůvodní níže, předmětem řízení o schválení manipulačního řádu je toliko zhodnocení, zda předložený návrh je v souladu s právními předpisy, nikoliv zda představuje neoptimálnější variantu opírající se o široce přijímaný konsenzus. Pro účely tohoto řízení je tedy plně postačující studie, která analyzuje žadatelem zvolené řešení a jeho dopady na plnění všech funkcí vodního díla. Studie zabývající se možnými alternativami zjevně překračuje rámec správního řízení, z tohoto důvodu by se jednalo o podklad nadbytečný. Námitka je nedůvodná.

36. Dále žalobci namítli, že poté, co se se studií ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu* seznámili jinou cestou, neprodloužil jim správní orgán I. stupně lhůtu k vyjádření, ač o to žádali. Zde musí dát soud za pravdu žalovanému, který ve vyjádření upozornil, že žádná taková žádost součástí správního spisu není, a pokud taková žádost nebyla řádně doručena, nelze správnímu orgánu I. stupně vytýkat, že na ni nijak nereagoval. To žalobci v replice nijak nezpochybnili, natož aby předložili důkaz svědčící o doručení tvrzené žádosti. Tato námitka tudíž není důvodná. Jen na okraj soud podotýká, že i kdyby žalobci skutečně o prodloužení lhůty požádali, bylo by takové rozhodnutí zcela v diskreci správního orgánu I. stupně (srov. § 39 odst. 2 správního řádu) a případné neprodloužení lhůty by nepředstavovalo nezákonný postup s ohledem na to, že předmětná studie ČVUT podkladem pro vydání rozhodnutí nebyla.
37. Žalobci dále namítají, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nepřezkoumatelná, jelikož neobsahují žádné zdůvodnění toho, proč byl objem retenčního prostoru vodní nádrže stanoven právě na 93,422 milionů m³ (a nikoli na jinou hodnotu), přestože podle žalobci předloženého odborného posudku zpracovaného Ing. Martinem Jakoubkem by bylo možné objem retenčního prostoru navýšit výrazně více. Soud k tomu uvádí, že nepřezkoumatelné je takové rozhodnutí, z něhož ani v kontextu správního spisu nelze seznat důvody, proč správní orgán rozhodl tak, jak rozhodl. Aby se však soud mohl zabývat otázkou, zda byl zvolený objem retenčního prostoru v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů řádně zdůvodněn či nikoli, je nejprve nutné objasnit povahu řízení o schválení manipulačního řádu.
38. Předložení manipulačního řádu ke schválení vodoprávnímu úřadu je jednou z povinností vlastníka vodního díla [§ 59 odst. 1 písm. a) vodního zákona]. Jedná se o řízení vedené dle § 115 odst. 18 vodního zákona, které je řízením o žádosti, jehož podstatou je, že jeho předmět vymezuje žadatel tím, jakou žádost podá; správní orgány následně zkoumají, zda má žádost právními předpisy vyžadované náležitosti a zda je v souladu s právními předpisy. Pokud ano, podané žádosti vyhovějí, pokud nikoli (žadatel její vady ani na výzvu neodstraní, nebo se jedná o vady neodstranitelné), zamítne ji. Předmětem řízení o schválení manipulačního řádu je – jak to plyne i z jeho názvu – posouzení toho, zda vlastníkem vodního díla předložený manipulační řád

splňuje zákonem a vyhláškou č. 216/2011 Sb. stanovené požadavky. Pokud je splňuje, pak jej příslušný vodoprávní úřad schválí, pokud nikoli, žádost zamítne. Řízení se vede o konkrétní žádosti, jejíž obsah je pevně stanoven příloženým návrhem manipulačního řádu, o jehož schválení žalobce žádá. Návrh manipulačního řádu je podstatnou náležitostí žádosti, která předurčuje předmět správního řízení, nejde toliko o formální úkon zahajující řízení, jehož předmětem by obecně bylo schválení manipulačního řádu (bez předem závazně stanovených parametrů). V daném případě ostatně vlastník vodního díla měl schválený manipulační řád a nic ho nenutilo zpracovat nový manipulační řád. Podáním žádosti ze dne 19. 3. 2015 sledoval jediný cíl, a to schválení faktické změny stávajícího manipulačního řádu spočívající ve snížení hladiny zásobovacího prostoru vodního díla a zvýšení kapacity retenčního prostoru. Vlastník vodního díla musí mít po celou dobu trvání řízení předmět tohoto řízení pod kontrolou, tedy jistotu, že buď bude jeho žádosti zcela vyhověno, nebo bude zamítnuta. Je nepřipustné, aby se vlastník vodního díla v důsledku podání žádosti o schválení manipulačního řádu vystavil riziku, že výstupem tohoto řízení může být schválení manipulačního řádu založeného na jiných parametrech, než sám navrhoval. Řízení o schválení manipulačního řádu nemůže představovat pro vlastníka vodního díla nepředvídatelnou riskantní hru typu ruské rulety. Opak by vedl jen k tomu, že by žádný vlastník vodního díla tuto hru nehrál a raději žádnou změnu manipulačního řádu nenavrhoval, byť by byla ve veřejném zájmu.

39. Žalobci mají za to, že bylo povinností správního orgánu I. stupně zohlednit v řízení uplatněné námítky účastníků a – pokud by byly důvodné – promítnout je do navrženého manipulačního řádu. Jinými slovy, že měl správní orgán I. stupně vytvořit určitý kompromis mezi návrhem vlastníka vodního díla a požadavky ostatních osob, jejichž práva mohou být manipulačním řádem dotčena. V tom se však žalobci mýlí. Účastníci řízení mají nepochybně právo na to, aby byl schválený manipulační řád v souladu s právními předpisy. Z vodního zákona ani z jiného právního předpisu však nelze dovodit jejich právo na to, aby se jejich požadavky – třeba i přes nesouhlas vlastníka vodního díla – promítly do finální podoby schvalovaného manipulačního řádu. To má svou logiku, neboť vlastník vodního díla je zná nejlépe a je také nejlépe obeznámen s procesy při jeho běžném i mimořádném fungování, jakož i s případnými nedostatky. V rozsahu znalosti konkrétního vodního díla jej nemůže předčít ani vodoprávní úřad. Vlastník vodního díla je tak osobou k navržení manipulačního řádu jako celku nejpovolanější a je ostatně na něm, aby v souladu s existujícími veřejnoprávními povoleními určil způsob užívání vodního díla. Vodoprávnímu úřadu pak přísluší posoudit toliko to, zda manipulační řád v navržené podobě neodporuje právním předpisům. Pokud by však byl oprávněn provádět dílčí zásahy do navrženého manipulačního řádu, mohl by v důsledku omezených znalostí o fungování konkrétního vodního díla zvolit řešení, které je nevhodné. Tím spíše to platí v právě posuzované věci, kdy se jedná o vodní dílo, jež je součástí komplexu vltavské kaskády; v takovém případě musí být manipulační řády jednotlivých vodních nádrží vzájemně koordinovány a nelze připustit, aby jeden krajský úřad svými zásahy do manipulačního řádu jedné z přehrad určoval poměry v celé vltavské kaskádě.
40. K dosažení konsensu mezi vlastníkem vodního díla a osobami, které jsou jeho provozem dotčeny, tak z povahy věci nemůže dojít až v řízení o schválení manipulačního řádu pod taktovkou vodoprávního úřadu. Pro vážení zájmů všech, jichž se manipulační řád dotýká, v tomto řízení prostor není. K vyjednávání s vlastníkem vodního díla musí dojít před takovým řízením a dojde-li ke shodě, vlastník vodního díla předloží vodoprávnímu úřadu ke schválení návrh (změny) manipulačního řádu v podobě vzešlé z tohoto jednání. K tomu je však třeba dodat, že pokud vlastník vodního díla nemá zájem na zohlednění požadavků těch, jichž se provoz vodního díla může týkat, v manipulačním řádu a tento manipulační řád současně není v rozporu s právními předpisy, budou dotčené osoby za stávající právní úpravy – obrazně řečeno – vždy tahat za kratší konec.

41. O jiném výkladu nesvědčí ani rozsudek NSS ze dne 9. 7. 2009, č. j. 5 As 82/2008-107, který pouze zdůrazňuje nutnost v řízení o schválení manipulačního řádu vypořádat námitky ostatních účastníků (v důsledku toho, že této své povinnosti žalovaný v tehdy posuzované věci nedostál, bylo jeho rozhodnutí zrušeno pro nepřezkoumatelnost). NSS tak v uvedeném rozsudku rozhodnutí žalovaného, a tím méně navržený manipulační řád vodního díla, nehodnotil věcně a k tomu, že by snad měl vodoprávní úřad na základě námitek účastníků navržený manipulační řád o své vůli změnit a schválit jej v jiné než předložené podobě, se nijak nevyjádřil.
42. Ve světle výše uvedeného je třeba uzavřít, že správní orgány obou stupňů nepochybily, pokud podrobně nezdůvodnily, proč schvalují manipulační řád s právě takovým objemem retenčního prostoru, jaký svými rozhodnutími schválily. Vysvětlení, že se tak děje proto, že právě takový objem retenčního prostoru osoba zúčastněná na řízení 8. ke schválení předložila, je přesné a dostačující. Nad rámec toho ještě správní orgány obecně poukázaly na to, že vodní nádrž Orlik má více účelů a protipovodňová ochrana je jen jedním z nich; výraznější zvětšení retenčního prostoru by bylo v rozporu s ostatními účely (rekreačním, hydroenergetickým a plavebním), což ostatně vyplývá i ze studie ČVUT *Vodobospodářské řešení nádrže Orlik*, již osoba zúčastněná na řízení 8. v řízení předložila. Prvostupňové a napadené rozhodnutí tudíž nejsou nepřezkoumatelná.
43. K žalobci předloženému odbornému posudku zpracovanému Ing. Martinem Jakoubkem v říjnu 2015 soud předně uvádí, že tento odborný posudek nemá charakter znaleckého posudku, neboť nebyl zpracován Ing. Jakoubkem jakožto znalcem ani neobsahuje znaleckou doložku. V části, v níž se Ing. Jakoubek zabývá nedostatky studie ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu*, pokud jde o výběr jednotlivých posuzovaných variant, nepředstavuje odborný posudek nic jiného než kritický komentář, v němž Ing. Jakoubek dospívá k závěru, že bylo třeba volit subtilnější rozdíly mezi jednotlivými posuzovanými variantami a pokusit se přesněji stanovit, jaké navýšení retenčního prostoru v rozmezí od 30 do 100 mil. m³ by bylo s ohledem na jednotlivé účely vodního díla (podle jejich priority) nejvyváženější. V tomto ohledu nepředstavuje odborný posudek důkazní prostředek. Předmětem hodnocení ze strany zpracovatele odborného posudku je dokument, jenž nebyl podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí. Vhodnost volby jednotlivých variant posuzovaných ve studii ČVUT tak ani nemůže mít žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Ing. Jakoubek dále dospívá k závěru, že po navýšení retenčního prostoru o 31 mil. m³ bude s výrazným nadbytkem plněn primární účel vodního díla spočívající v zajištění dostatečného množství vody ve vodním toku pod přehradou. Závěry zpracovatele odborného posudku nemění nic na výše formulovaných závěrech soudu, že výsledek řízení o žádosti osoby zúčastněné na řízení 8. nezáleží na tom, zda do návrhu manipulačního řádu zapracovaná změna zásobovacího a retenčního prostoru vodního díla představuje nejoptimálnější variantu řešení střetu jednotlivých protichůdných zájmů. Lze rovněž zopakovat, že soudu nepřísluší posuzovat správnost stanovení jednotlivých hodnotových ukazatelů manipulačního řádu a vhodnost řešení předloženého ke schválení vodoprávnímu úřadu (viz rozsudek NSS č. j. 5 As 82/2008-107 a č. j. 6 A 143/2001-151).
44. Žalobci dále namítají, že v manipulačním řádu není zmíněna existence protipovodňového opatření – mobilních hliníkových hradítek, o nichž tvrdí, že se jedná o technická zařízení způsobilá zadržet ve vodní nádrži až 30 milionů m³ vody nad její kapacitu. V takovém případě by měla pravidla manipulace s hradítky při povodni být s ohledem na § 2 odst. 1 písm. e) bod 1 vyhlášky č. 216/2011 Sb. upravena v manipulačním řádu. Oproti tomu žalovaný tvrdí, že hradítka nejsou schopna zadržovat vodu (natož takové množství, jaké uvádí žalobci) a slouží pouze ke směřování odtoku vody z nádrže v případě povodně tak, aby se chránilo technické zázemí přehrady.
45. Soud neshledal za potřebné předvolávat znalce navrženého žalobci, který by měl soudu ozřejmit skutečnou povahu mobilních hradítek, a to ze dvou důvodů. Ing. Jakoubek, jehož výsledek žalobci navrhli, ve svém odborném posudku zpracovaném v říjnu 2015 uvedl, že sám přesně neví, kde

všude mají být hradítka umístěna (není si jist, zda jimi budou zahrazeny i otvory ve stavební části nedokončeného lodního zdvihadla). V odborném vyjádření ze dne 5. 2. 2016 přes výše uvedenou nejistotu stanovil odhad, že mobilní hradítka zadrží 57,1 m³ vody. Není zřejmé, čemu by měl výsledek Ing. Jakoubka dále sloužit, neboť informace, které k věci má, a údaje, jež je schopen z nich odvodit, již sepsal ve svých odborných vyjádřeních. Druhý důvod pro neprovedení jeho výslechu vychází z toho, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí, jímž byl schválen manipulační řád navržený osobou zúčastněnou na řízení 8., a zákonnost řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Není úkolem soudu zkoumat, zda osoba zúčastněná na řízení 8. zvolila v manipulačním řádu to nejvhodnější řešení. V manipulačním řádu, jenž byl schválen prvostupňovým rozhodnutím a potvrzen napadeným rozhodnutím, se osoba zúčastněná na řízení 8. rozhodla mobilní hradítka vůbec neupravit. Aniž by soud měl autoritativně potvrdit jejich skutečnou povahu, lze uzavřít, že pokud by tato hradítka skutečně byla způsobilá zadržet v přehradě miliony m³ nad rámeček její horní ovladatelné hladiny, osoba zúčastněná na řízení 8. je takovým způsobem nemůže použít, neboť takové jejich použití, které by patrně spadalo do režimu § 2 odst. 1 písm. e) bodu 1 vyhlášky č. 216/2011 Sb., v manipulačním řádu neupravila, a tudíž by bylo protiprávní; že bude osoba zúčastněná na řízení 8. v budoucnu postupovat v rozporu s manipulačním řádem, však soud nemůže předjímat. Jenom z toho důvodu, že byla na hrázi a jejím bezprostředním okolí učiněna stavební příprava pro montáž mobilních hradítek, nelze dovozovat, že tato hradítka mají být za příhodné situace skutečně reálně užívána, neboť manipulační řád, jenž by musel jejich užití za daných okolností upravovat, s jejich užitím nepočítá. Manipulační řád není nezákonný z toho důvodu, že nepředpokládá užití takových opatření, pro něž byla provedena stavební příprava. Pokud ovšem naopak mobilní hradítka slouží pouze k ochraně technických zařízení přehrady (jak to indikují i fotografie předložené žalovaným a fotografie obsažené v odborných posudcích Ing. Jakoubka předložených žalobci), pak v manipulačním řádu upraveny být nemusí. V takovém případě totiž není funkcí mobilních hradítek vzdouvat vodu a akumulovat ji, nýbrž ochránit jednotlivé objekty hráze, které nejsou určeny k manipulaci vody (jejímu odtoku) a které by mohly být v případě mimořádných událostí ohroženy zaplavením, a tedy poškozením. Je zřejmé, že instalace mobilních hradítek, a tedy vyhrazení prostoru, jenž nemá být v případě mimořádné události zaplaven, povede ke zvýšení hladiny vody v okolí tohoto prostoru. To je ovšem sekundární efekt ochrany některých objektů hráze, jenž souvisí s usměrňováním odtoku vody. Zvýšení hladiny v důsledku užití mobilních hradítek je ostatně pouze dočasné, neboť vystoupá-li voda nad jejich horní hranici (která je stále nižší než koruna hráze, jež představuje absolutně nejvyšší část hráze bránící odtoku vody), dojde k zaplavení chráněných prostor, nejsou-li uzavřeny neprodyšně ze všech stran. Funkcí mobilních hradítek není zadržet vodu v nádrži, ale usměrnit její odtok ve vazbě na ochranu některých objektů hráze. Zahrazení otvorů těchto objektů hráze, které nejsou určeny k regulaci vypouštění vody, nelze považovat za činnost související s manipulací vodou, nýbrž za ochranu objektů hráze a její bezpečnosti. Námitka je nedůvodná.

46. Skutečnost, že se žalobci nemohli seznámit s provozním řádem vodní nádrže Orlik, který pravidla pro použití mobilních hradítek upravuje, nijak nesouvisí s předmětem řízení o schválení manipulačního řádu. Pokud mají žalobci za to, že jim měl být tento dokument na žádost vydán, je třeba brojit proti rozhodnutí o neposkytnutí informace, a to nejprve prostředky, jež jim k tomu dává zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), a následně případně i správní žalobou.
47. Žalobci dále argumentují ve prospěch závěru, že mobilní hradítka jsou vodním dílem a musí být povolena vodoprávním úřadem, nikoliv stavebním úřadem. Taková je i praxe vodoprávních úřadů, což dokládají rozhodnutími tří různých úřadů. Touto polemikou se soud nezabýval, neboť není významná pro posouzení věci. Mobilní hradítka nejsou předmětem řešení v manipulačním řádu (je přitom bezvýznamné, zda je to z důvodu, že se nepředpokládá jejich užití, nebo z důvodu, že jejich užití není vyhláškou předepsanou náležitostí manipulačního řádu), a proto

není významné, zda stavební součásti tohoto protipovodňového opatření byly realizovány v souladu se stavebním zákonem a vodním zákonem na základě potřebných povolení. Mezi zákonností schváleného manipulačního řádu a souladem realizovaných součástí mobilních hradítek se stavebněprávními předpisy není žádná vazba.

48. Dále žalobci namítají, že manipulační řád neobsahuje pokyny pro manipulaci s vodou při mimořádných událostech, zejména pro situaci, kdy dojde k povodni překračující návrhové parametry vodního díla – jediný pokyn pro případy, kdy voda dosáhne meze horního ochranného ovladatelného prostoru, je „manipulovat tak, aby voda dále nestoupala“ (bod C.5.4 manipulačního řádu), což je zcela nekonkrétní.
49. Podle § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 216/2011 Sb. jsou náležitostmi manipulačního řádu vodního díla pokyny pro manipulace s vodou při mimořádných událostech a provádění bezpečnostních opatření, zejména se zřetelem na 1. ochranu před povodněmi překračujícími návrhové parametry vodního díla, 2. situace při ohrožení bezpečnosti a stability vodního díla, 3. situace při poškození objektů a zařízení vodního díla, 4. situace při kritickém nedostatku vody ve vodním toku, 5. situace při havárii na vodním díle nebo na vodním toku nad a pod vodním dílem a 6. situace při takovém zhoršení jakosti povrchové vody, že vodní dílo nemůže sloužit svému účelu.
50. Manipulační řád obsahuje náležitosti požadované § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 216/2011 Sb. na stranách 29 – 33. Konkrétně ve vztahu k jeho bodu 1, tedy pro případ povodní překračujících návrhové parametry vodního díla, se stanoví, že je-li hladina v nádrži na svém maximu (353,6 m n. m.) a současně je přítok do nádrže větší než kapacita výpustných zařízení, je třeba a) udržovat maximální možný průtok přes všechna výpustná zařízení, b) postupovat podle pokynů Povodí Vltavy, c) postupovat podle programu a pokynů pracovníků technickobezpečnostního provozu, kteří udílejí pokyny k realizaci nouzových opatření ke zvýšení bezpečnosti vodního díla. Jedná se skutečně o pokyny relativně obecné, avšak na rozdíl od žalobců soud nemá za to, že by byla jejich obecnost na škodu, nebo dokonce způsobovala rozpor manipulačního řádu s vyhláškou č. 216/2011 Sb. Je totiž třeba mít na paměti, že tak velké povodně, které by způsobily, že by byly parametry vodního díla Orlik překročeny, by nepochybně podobnou měrou dopadly i na další vodní díla tvořící Vltavskou kaskádu. Taková situace je situací krizovou, jejíž průběh nelze předvídat a v níž lze jen obtížně předem stanovit, jaká konkrétní opatření budou pro to které vodní dílo ideální. Soud tedy pokládá za rozumné stanovit v manipulačním řádu, že v takové situaci bude o postupu na celé Vltavské kaskádě operativně rozhodovat Povodí Vltavy, které bude situaci sledovat a koordinovat. Naopak by bylo příliš svazující stanovit v manipulačním řádu konkrétní postupy pro jednotlivá vodní díla, neboť by se mohlo s ohledem na individuální okolnosti každé povodně stát, že by se v jednotlivém případě ukázaly jako nevhodné, avšak jejich nedodržení by znamenalo vykročení z mezí stanovených manipulačním řádem. Současně je třeba si přiznat, že při překročení maximální hladiny je již voda v nádrži v podstatě nemanipulovatelná a nemělo by smysl stanovit manipulačním řádem postupy, které by se pak v konkrétní situaci mohly ukázat jako neuskutečnitelné. Soud proto uzavírá, že obecné pokyny obsažené v manipulačním řádu nejsou v rozporu s požadavky § 2 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 216/2011 Sb. Námitka je nedůvodná. Výše uvedená argumentace platí i pro úpravu pokynů pro manipulace s vodou při dalších mimořádných událostech příkladmo vyjmenovaných pod § 2 odst. 1 písm. e) body 2 – 6 vyhlášky č. 216/2011 Sb., které se vyznačují podobnou mírou obecnosti a proti nimž žalobci žádné konkrétní námitky nevznesli.
51. Na okraj soud dodává, že lze naprosto pochopit, že žalobci a osoby zúčastněné na řízení žalobce podporující mají oprávněný zájem na tom, aby byly postupy v manipulačním řádu upraveny co nejpodrobněji tak, aby mohli předvídat dopad ohrožení svého území povodní a připravit se na ně. Jak však soud vysvětlil v předchozím odstavci, detailní konkretizace postupů v mimořádných situacích není dost dobře možná. Velká povodeň je věcí vyšší moci (*vis major*). Je

smutnou skutečností, že ani sebevíce konkretizovaný manipulační řád Orlíku by nemohl obcím po proudu Vltavy zaručit, že budou před povodní zcela v bezpečí.

52. Konečně žalobci namítají, že nebylo provedeno posouzení vlivů na životní prostředí ve vztahu k hliníkovým mobilním hradítkům, která s ohledem na svou schopnost zadržet v nádrži větší množství vody toto posouzení vyžadují (viz přílohu č. 1 k zákonu o posuzování vlivů na životní prostředí, kategorie I bod 1.4) a je podmínkou pro vydání rozhodnutí v navazujícím řízení. Soud se v tomto směru ztotožňuje se žalovaným, že řízení o schválení manipulačního řádu není navazujícím řízením [§ 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů *a contrario*]. Navazujícími řízeními jsou totiž pouze řízení v tomto ustanovení uvedená (tedy řízení, ve kterém se vydává rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, které povoluje umístění nebo provedení záměru posuzovaného podle tohoto zákona) a jejich společným znakem je to, že umožňují realizaci určitého záměru, který vyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí. Manipulačním řádem se však realizace žádného záměru neumožňuje, tento dokument pouze stanoví pravidla pro provoz již hotového (a tedy umístěného, povoleného a kolaudovaného) vodního díla. Správní orgány tudíž neměly v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, povinnost zkoumat, zda bylo ve vztahu k mobilním hradítkům vydáno stanovisko k posouzení vlivů na životní prostředí (resp. alespoň závěr zjišťovacího řízení). Soud proto ani ve vztahu k této žalobní námitce nepokládal za potřebné v soudním řízení zkoumat a prokazovat povahu mobilních hradítek, případně to, kolik vody jsou způsobila udržet. I kdyby totiž vodu schopna udržet byla a nebylo k ní v rozporu s právními předpisy vydáno posouzení vlivů na životní prostředí, vodoprávní úřad neměl povinnost to v řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, zkoumat. Bylo ostatně již výše uvedeno, že mezi mobilními hradítky a zákonností manipulačního řádu není žádný vztah (viz bod 47 shora). V neposlední řadě pak soud nad rámec nezbytně nutného doplňuje, že mobilní hradítka nejsou záměrem ve smyslu § 3 písm. a) zákona o posuzování vlivů a přílohy č. 1 k tomuto zákonu, neboť nejde o zařízení sloužící k zadržování nebo akumulaci vody (viz závěr bodu 45 shora), nejde ani o opatření proti povodním významně měnící charakter toku a ráz krajiny. Námitka je nedůvodná.
53. Soud neprovedl důkaz ostatními listinami předloženými společně s žalobou. *Odborný posudek manipulačního řádu vodního díla Orlík z 02/2015 s návrhem opatření pro snížení negativních účinků příští velké povodně v dolním Povltaví* je součástí správního spisu, který měl soud k dispozici. Různými rozhodnutími o žádostech o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jež advokátní kancelář Frank Bold advokáti, s. r. o., adresovala osobě zúčastněné na řízení 8. a správnímu orgánu I. stupně, soud důkaz neprovedl, neboť skutečnost, že se žalobci nemohli seznámit s provozním řádem vodního díla Orlík (resp. že se mohli seznámit pouze s jeho výňatky), nemá žádný vztah k řízení o vydání manipulačního řádu. Dopisem starosty žalobce a) a dalších starostů z dolního Povltaví ministru zemědělství Mariánu Jurečkovi a jeho odpovědí, jakož ani písemnou interpelací poslance Miloše Babiše a odpovědí ministra zemědělství soud důkaz neprovedl, neboť – ač ilustrují snahu žalobců získat studie ČVUT *Prověření strategického řízení Vltavské kaskády – parametry manipulačního řádu* – nemají žádný vztah k řízení o schválení manipulačního řádu, v němž bylo vydáno napadené rozhodnutí (srov. bod 33 a násl. tohoto rozsudku). Rozhodnutími o umístění, resp. povolení některých vodních staveb vydanými Městským úřadem Otrokovice, Městským úřadem Kralupy nad Vltavou a Městským úřadem Jaroměř soud důkaz neprovedl, neboť pro posouzení otázky zákonnosti napadeného rozhodnutí nebylo třeba zkoumat povahu mobilních hliníkových hradítek (srov. bod 45 tohoto rozsudku), a tudíž se ani zabývat správní praxí stavebních úřadů ve vztahu k těmto hradítkům. Soud neprovedl důkaz ani odborným článkem Ondřeje Hrazdiry *Zabezpečení vodního díla Orlík před účinky povodní*, neboť se netýká otázek rozhodných pro posouzení zákonnosti rozhodnutí o schválení manipulačního řádu, nýbrž otázek bezpečnosti hráze vodního díla.
54. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

55. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Osobám zúčastněným na řízení mohou podle § 60 odst. 5 s. ř. s. vzniknout náklady řízení jen v souvislosti s plněním povinností, které jim soud uložil. Jelikož soud v tomto soudním řízení osobám zúčastněným na řízení žádné povinnosti neuložil a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani jiné důvody hodné zvláštního zřetele, rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. září 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
předsedkyně senátu